

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789295488.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Den Wexschallske omgangskreds blev større og større, og næsten daglig kom der nye venner til. Det var meget let at få adgang i dette hus, hvor et flygtigt bekendtskab med Wexschall var tilstrækkeligt til at åbne døren. Madam W., for hvis skyld man især ønskede at komme, var genstand for alles opmærksomhed, hvilket ikke var underligt, thi hun var meget elskværdig i hine år, og hun holdt over, at tonen i huset var god og dannet. Alle fandt, at Wexschall ikke var værdig til at have en sådan kone, og man havde en fornemmelse af, at hun selv dybt følte dette; desmere beundrede man hendes holdning lige overfor denne mand, der stod så langt under hende. Imidlertid var hans stilling ingeniørens misundelsesværdig; thi denne holdning lige overfor ham bestod i en isnende kulde, der hos mig ofte opvakte en medlidenhedsfølelse for ham. Han satte hende overordentlig højt og underkastede sig hendes vilje, idet han med stolthed så op til hende. At hun imidlertid ikke kunne nære den agtelse for ham, uden hvilken intet sandt ægteskab kan bestå, indså jeg tilfulde. Var forholdet mellem ham og hende således ikke det bedste, da var forholdet mellem hende og mig des smukkere, og det geråder hende til megen ære, at jeg aldrig mærkede mindste skygge af uvilje over al den opmærksomhed, der i hine år vistest den yngre kunstsøster, hverken i livet eller på teatret, hvorfor jeg også hang ved hende med taknemmelighed og kærlighed. Hun var i stor yndest hos publikum, og jeg glædede mig over hendes lykke som over min egen. Jeg kærtegnede hende som en elsket moder, og hun mig som en datter. [Forholdet var så ønskeligt som muligt. Hun var ligesom forelsket i den nu livsglade pige, og hun har ofte til mig selv og til andre i senere år beskrevet mig fra hin tid på en måde, som var meget smigrende for mig.] Mange år efter talte hun ofte med glæde med mig om vort samliv i Laxegade.